

[Burgdorf.]

dele denne kritik ud fra den betragtning, at hvis ikke denne aldersgrænse blev sat, ville vi efterhånden udelukkende havde den slags teologer om nogle år, og det kan jo ikke være meningen.

Læreruddannelsen fastsættes som grundlag for den teologiske tillægsuddannelse eller, som lovforslaget siger, „personer, som over for kirkeministeren godtgør at have tilsvarende kundskaber“.

Jeg var da egentlig interesseret i at høre, hvilke uddannelser kirkeministeren her tænker på, ligesom jeg kunne tænke mig klarlagt, hvor store beløb den enkelte ansøger kan påregne i tilskud af fællesfonden ved forberedelse til prøven. Men disse og andre spørgsmål kan vi vel også få besvaret under udvalgsarbejdet.

Med disse ord kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en velvillig behandling.

Evan Jensen: Den overvejende del af danske præster har en teologisk embeds-eksamen. Dette forhold agtes ikke ændret med lovforslaget om afhjælpning af præstemangelen, efter hvilket ikke-teologer får adgang til at søge præsteembeder. Grunden til lovforslagets fremkomst er den tiltagende mangel på ansøgere til ledige præsteembeder og det antal ubesatte embeder, som findes i dag. Det må siges at være en alvorlig udvikling, der kan registreres fra 1959, hvor der var 35 ubesatte embeder, og frem til 1969, hvor 135 embeder var ubesat, for slet ikke at tale om den situation, vi vil være i i 1980, hvor Instituttet for dansk Kirkehistorie har beregnet, at mangelen på præster vil være ca. 380, under forudsætning af at antallet af præsteembeder ikke ændres.

Man kan spørge, når man læser denne statistik: hvorfor er præster blevet en mangelvare? Er det muligt at bevæge flere teologiske kandidater til at søge præsteembeder? Det er blevet påpeget, at årsagen til, at så mange teologiske kandidater ikke søger præsteembeder, er, at begyndelseslønnen er så lille, at unge kandidater kan få en langt større løn ved undervisning eller andet arbejde, hvortil teologer efterspørges.

For det andet kan man spørge, om præsterne kan fordeles bedre, end tilfældet

er i øjeblikket, og om arbejdsbyrden ikke kunne blive mere lige for de enkelte præster. For øjeblikket har vi en række præster i meget små landsogne, hvor arbejdsbyrden ikke må formodes at være så overvældende. Til gengæld findes en række sogne i de større byer og navnlig, hvor der sker en befolkningstilvækst, hvor præsternes arbejdsbyrde må være meget belastende. Jeg har forstået, at man i kirkeministeriet er opmærksom på spørgsmålet om sognesammenlægninger, hvor det er ønskeligt og muligt, og at der arbejdes med planer i de enkelte stifter.

Endelig kan man også opnå adskilligt igennem forskellige aflastningsordninger i de store sogne. Jeg tænker her bl. a. på, at man kan antage medhjælp ved konfirmandundervisningen. Naturligvis må vi sige, at det er mest værdifuldt, hvis sognepræsten er i stand til selv at klare sin konfirmandundervisning, men kan han ikke det, kan jeg ikke se andet, end at det er rigtigt at lade interesserede lærere tage nogle timer på præstens ansvar og under hans vejledning.

Også en række administrative opgaver, som præsten i dag må bestride, kunne måske bestrides af kordegne eller anden sekretærhjælp. Mange præster er eneredaktør af menighedsbladet og må måske oven i købet tegne annoncer til bladet. Her ville en aflastning i de store sogne være meget naturlig, og jeg mener, at det i høj grad er en menighedsrådsopgave.

Et tredje spørgsmål, som man kan rejse, er, hvorledes tilgangen til de teologiske fakulteter kan stimuleres. Af statistikken kan man se, at der bliver færre teologiske kandidater, samt at en lavere og lavere procent af dem bliver ordineret og søger præsteembede. Det kan derfor være rigtigt at prøve på at forøge antallet af teologistuderende. At skønne over, hvor stor tilgang der vil være i de kommende år, er svært; mange forhold spiller ind, når studenterne skal vælge studieretning. Således ved vi, at en række fag har været eller er på mode. Tilgangen til det teologiske studium er uden tvivl i nogen grad bestemt af studenternes miljø og selvfølgelig i høj grad af deres holdning til teologi og folkekirke, og denne holdning påvirkes uden tvivl i ikke ringe grad af den almindelige